

РЕШЕНИЕ

№ 7424

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7892** по описа за **2013** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Ц. И. – С., [улица], чрез процесуален представител адв. В.Х., срещу решение от 10.06.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 16239/2012 г. от СРС, НК – 12-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 11010277/03.08.2012 год., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на основание чл.66, ал.2 и чл.65 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки /НВМОП/, чл.32, ал.1 и чл.53, ал.2 от ЗАНН на И. Ц. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. за нарушение на чл.3, ал.2, във вр. чл.1, ал.2, т.2 от НВМОП, във вр.чл.3, ал.1, т.1 и чл.7, т.1 от ЗОП.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Твърди се, че неправилно не е приложена нормата на чл.3, ал.2 ЗАНН. Релевират се доводи за нарушение на чл.8, ал.1, чл. 42, ал.3, чл.52, ал.4, чл.57, ал.1, т.5, от ЗАНН и чл.7, т.1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/. Касаторът счита, че са налице условията за приложението на чл.28 ЗАНН.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва касационната жалба като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, че решението

на Софийския районен съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства по смисъла на чл.219 АПК.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

АССГ намира, че решението на Софийския районен съд е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление №11010277/03.08.2012 год., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция .

Въззивното решение е постановено в противоречие със закона.

Съгласно чл.18 от ЗАНН когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Според наказателното постановление нарушението състои в това, че за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. касаторът като възложител на обществени поръчки не е взел решение и не е провел процедура за възлагане на обществена поръчка за доставка на консумативи и резервни части за хардуер на обща стойност 100 278,46 лв. с ДДС или 83 565,38 лв. без ДДС, по Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки. Вместо това са извършени разходи за доставки на консумативни материали и резервни части за хардуер на основание издадени фактури от различни доставчици. С оглед съществената разлика в предмета на доставките очевидно е, че се касае не до една, а до няколко обществени поръчки. Това се потвърждава и от дадените в самото НП примери за проведени от АСП няколко процедури по възлагане на обществени поръчки – една за консумативи за копирна техника, и друга за копирна хартия и канцеларски материали /стр.3 от НП/.

Следователно касаторът би трябвало да е извършил най-малко две отделни нарушения, за които следва да бъдат наложени две отделни наказания. Административнонаказателният процес не познава института на т.нар. „продължавано престъпление”. Недопустимо е няколко отделни административни нарушения, извършени през непродължителен период от време при еднородна фактическа обстановка, да бъдат обособени като едно единствено административно нарушение. Вместо да извърши това разграничение административнонаказващият орган се е задоволил само да посочи период, обхващащ една календарна година, и общата сума на доставените през тази година консумативи и резервни части.

На второ място съгласно чл. 24, ал.1 ЗАНН административнонаказателната отговорност е лична. В НП обаче като елемент на нарушението са посочени провеждането на процедури по възлагане на обществени поръчки, които обаче носят

подписите не на касатора, а на друго лице.

На трето място в НП липсва дата на извършване на нарушението съгласно изискването на чл.42, т. 3 и чл.57, ал.1 т. 5 от ЗАНН. Това е особено важно с оглед приложението на института на абсолютната давност /до изменението на НК - . ДВ. бр.26 от 6 А. 2010 г./ Съдът не би могъл да осъществи контрол за наличието на предпоставките за прилагането на абсолютната давност, тъй като вместо дата на извършване на нарушението е посочен един период от дванадесет месеца, в който е обхванат и периода, за който абсолютната тригодишна давност е изтекла.

Настоящият състав намира, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана на основание несъществуващ нормативен акт. Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки е отменена - ДВ. бр.17 от 28 Февруари 2012 г. Наказанието е наложено на основание чл.65 от тази Наредба. Този текст, както и цялата наредба, са отменени още преди издаването на НП. Административнонаказващият орган е следвало да прецени това обстоятелство, а не да налага наказание на основание несъществуваща правна норма.

С оглед гореизложеното съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а въззивното решение и обжалваното наказателно постановление - отменени. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 10.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 16239/2012г. от 12-ти състав на СРС, НК, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11010277/03.08.2012 год., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: